

komplikovanost strojového zařízení, vydaného možnostem snadných poruch, jeho citlivost, reagující i na sebe menší bezděčný popud řidičův, dále u srovnání s rychlostí vozidel, tažených koňmi, velmi značná rychlost, které se při jízdě automobilem dá docílit a které se při ní zpravidla používá, jich setrvačnost v pohybu, jež při tíži stroje a rychlosti jízdy obzvláště padá na váhu, přinášejí s sebou ve spojení s okolností, že se automobily jezdí po dopravních cestách, které nejsou vyhrazeny jim samotným, zejména v silně frekventovaných ulicích a jiných spojovacích liniích větších měst, specifické, mimořádné povážlivé nebezpečí a mívají v případech nehod v zápětí zpravidla zvláště těžké a neřídka i hromadné následky pro život a zdraví lidí. Také zákonodárství postavilo se zásadně na stanovisko, že jízda automobilem je spojena se zvláště velkým nebezpečím, uznávši nutným, aby v příčině škod, způsobených automobilovým provozem, stanovena byla zákonitá povinnost ručební; stalo se tak zákonem ze dne 9. srpna 1908 čís. 162 ř. zák. Dlužno tudíž souditi, že jízda veškerými vozidly, poháněnými silou živelnou, zejména automobily, spadá za ostatních předpokladů §u 335 tr. zák. pod trestní sankci §u 337 tr. zák. Nebezpečí při jízdě automobilem jest zvýšeno oproti normální míře nebezpečí, spojeného v podstatě s každým použitím vozidla, i poháněného silou živočišnou, nejen pro obecnost na ulicích, nýbrž i pro osoby, automobilem dopravované. Nelze proto z použitelnosti tohoto §u vyloučiti předem a všeobecně ani automobily, které dle svého zařízení a úpravy nemohou překročiti nejvyšší rychlost 25 km za hodinu (§ 5 zákona o ručení za škody z automobilového provozu), ani případů jízdy zvláště pomalé, nebo jízdy širokou, liduprázdnou nebo spoře frekventovanou krajinou. Důsledky těchto a takových okolností budou se prakticky jevití spíše v otázce, zda je tu vůbec použitelné základní ustanovení §u 335 tr. zák. Jen za zvláštních, předem taxativně nevyjmenovatelných okolností, které by v určitém případě plně vyrovnávaly účinky svrchu zmíněných důvodů zvýšeného nebezpečí, bylo by připustiti, že není zde předpokladů pro použitelnost §u 337 tr. zák. Dle skutkových zjištění napadeného rozsudku se v tomto případě jednalo o automobil osobní, který dle rozsudkového zjištění jel nápadnou rychlostí po pražském Hlávkově mostě, tudíž v místě, kde byla živá frekvence, a to v osudné chvíli až při chodníku, na který pak dokonce i vjel. V rozhodovacích důvodech rozsudkových uvádí se tudíž případně, že při jízdě automobilem jest následkem strojového zařízení automobilů a povahy jich hnací síly, u srovnání s povozy taženými koňmi a pod. vždy zvýšené nebezpečí pro okolí, pročež jednání a opomenutí obžalovaného, stavši se dle rozsudkového výroku při používání silostroje, tedy za okolností zvláště nebezpečných, bylo nalézacím soudem jakožto zavinění ve smyslu §u 335 tr. zák. správně podřaděno skutkové podstatě přečinu proti bezpečnosti života dle §§ 335, 337 tr. zák.

Čís. 1132.

Členové obecního představenstva požívají při úkonech, týkajících se majetku obce, ochrany dle §u 68 tr. zák.

(Rozh. ze dne 24. února 1923, Kr I 80/22.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaných do rozsudku krajského soudu v Chrudimi ze dne 17. října 1921, jímž byli stěžovatelé uznáni vinnými zločinem veřejného násilí dle §u 81 tr. zák. a uvedl po právní stránce v

d ů v o d e c h:

Po věcné stránce (čís. 9 a) §u 281 tr. ř. namítají stěžovatelé: že zástupce obce nelze pokládati za osoby vrchnostenské ve smyslu §u 68 tr. zák., poněvadž prý jednali při obecní komisi v záležitosti soukromoprávní, totiž o vrácení pronajatého pozemku obci pokud se týče o správní úpravě hranic a nevystupovali ve své vlastnosti jako veřejné osoby úřední; o úřední komisi nelze prý mluvit také proto, že přišla k obžalovaným ve večerní době (prý po 8. hodině večerní), kdy se úřední jednání nekoná. Vrchnostenskou osobou ve smyslu §u 68 tr. zák. jest každý, kdo je mocí svého úřadu nebo veřejného příkazu povolán, obstaráváti veřejné záležitosti. Dle §u 57 obec. zřiz. spravuje starosta obce v mezích usnesení obecního výboru (§ 31 ob. zřiz.) jmění obce, ať jde o majetek obce v užším slova smyslu — zapsaný, jde-li o nemovitosti, buď v knize pozemkové, nebo v seznamu t. zv. veřejného statku — neb o tak zv. obecní statek (§ 70 obec. zřiz.), nebo o soukromý statek, sloužící veřejným účelům. Správa obecního jmění jest upravena s hlediska veřejného zájmu, podrobnými zákonnými předpisy (5 kap. obec. zřiz., §§ 67 a násl.), jeho výnos je určen k zapravování obecních potřeb, tedy k účelům veřejným. Záležitosti, týkající se zabezpečení a správy tohoto jmění, jsou nesporně záležitostmi veřejnými, tím spíše, jde-li, jako v tomto případě, o zjištění hranic veřejného statku, který jest určen k veřejnému užívání všech, byť i byl v majetku a správě obce. První soud tudíž správně rozhodl, uznáv, že starosta obce a 3 členové obecního výboru, kteří konali komisi v záležitosti zjištění hranice mezi veřejným statkem, v majetku obce se nalézajícím, a pozemkem obžalovaných, vystupovali jako veřejné osoby úřední, obstarávající veřejnou záležitost. Lhostejno, že se komise konala v době večerní, poněvadž touto okolností záležitost, jež měla býti opatřena, veřejného rázu nepozbyla.

Čís. 1133.

Má-li zodpovědný redaktor časopisu několik bydlišť, jest vydavatel povinen udati všechna. Pojem »bydliště«.

(Rozh. ze dne 24. února 1923, Kr I 199/22.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 18. listopadu 1921, jímž byl obžalovaný dle §u 259 čís. 3 tr. ř. sprostěn z žaloby pro přečin dle §u 11 odstavec druhý zákona o tisku, zrušil napadený rozsudek a vrátil věc prvému soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.